

Chúa Nhật Lễ Lá - Năm B

Kiêu Lá:

Bài Phúc Âm:

Mt 11, 1-10

"Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi các ngài đến gần Giêrusalem ngang qua Bêtania, gần núi Cây Dầu, thì Chúa Giêsu sai hai môn đệ đi và bảo rằng: "Các con hãy đến làng trước mặt kia, vừa vào làng, các con sẽ gặp ngay cột sắn đó một lừa con chưa ai cỡi, các con hãy mở dây mà dẫn về. Và nếu có ai hỏi các con 'Sao các ông làm thế?', thì hãy nói rằng: 'Chúa cần dùng, xong việc Ngài sẽ trả lại đây'". Hai môn đệ ra đi và gặp lừa con cột trước cửa ngõ, nơi ngã tư đường, hai ông liền mở dây. Vài người trong những kẻ đứng đó hỏi hai môn đệ rằng: "Các ông làm gì mà mở dây lừa con vậy?" Hai môn đệ đáp lại như lời Chúa Giêsu dạy bảo, và người ta để cho đem đi. Hai ông dắt lừa con về cho Chúa Giêsu, và trải áo lên mình lừa và Ngài lên cỡi. Nhiều người trải áo xuống đường, kẻ khác chặt nhánh cây trải lối đi: Kẻ thì đi trước, người theo sau tung hô rằng: "Hoan hô! Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến. Chúc tụng nước Đavít tổ phụ chúng ta đã đến. Hoan hô trên các tầng trời!"

Đó là lời Chúa.

Bài Đọc I:

Is 50, 4-7

"Tôi đã không giấu mặt mũi tránh những lời nhạo cười, nhưng tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn".

Trích sách Tiên tri Isaia.

Chúa đã ban cho tôi miệng lưỡi đã được huấn luyện, để tôi biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ nhọc nhằn. Mỗi sáng Người đánh thức tôi, Người thức tỉnh tai tôi, để nghe lời Người giáo huấn. Thiên Chúa đã mở tai tôi, mà tôi không cưỡng lại và cũng chẳng thoái lui. Tôi đã đưa lưng cho kẻ đánh tôi, đã đưa má cho kẻ giạt râu; tôi đã không che giấu mặt mũi, tránh những lời nhạo cười và những người phỉ nhổ tôi. Vì Chúa nâng đỡ tôi, nên tôi không phải hổ thẹn; nên tôi trở mặt chai như đá, tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn.

Đó là lời Chúa.

Đáp Ca Tv 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

Đáp: Ôi Thiên Chúa! Ôi Thiên Chúa! sao Chúa đã bỏ con?

Xướng:

1. Bao người thấy con đều mỉa mai con, họ bấu môi, họ lắc đầu: "Hắn tin cậy Chúa, xin Ngài cứu hắn, xin Ngài giải gỡ hắn, nếu Ngài yêu thương".
2. Đứng quanh con là đàn ươi khuyển, một lũ côn đồ bao bọc lấy con. Chân tay con chúng đều chọc thủng, con có thể đếm được mọi đốt xương con.
3. Phần chúng thì nhìn xem con và vui vẻ, đem y phục của con chia sẻ với nhau, còn tấm áo dài, thì chúng rút thăm... Phần Ngài, lạy Chúa, xin chớ đứng xa con, ôi Đấng phù trợ con, xin kíp ra tay nâng đỡ.
4. Con sẽ tường thuật danh Chúa cho các anh em, giữa nơi công hội, con sẽ ngợi khen Người. "Chư quân là người tôn sọ Chúa, xin hãy ca khen Chúa, toàn thể miêu duệ nhà Giacóp, hãy chúc tụng Người, hãy tôn sọ Người, hết thảy dòng giống Israel!"

Bài Đọc II:

Pl 2, 6-11

"Người đã tự hạ mình; vì thế Thiên Chúa đã tôn vinh Người".

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Philipphê.

Chúa Giêsu Kitô, tuy là thân phận Thiên Chúa, đã không nghĩ phải giành cho được ngang hàng với Thiên Chúa; trái lại, Người huỷ bỏ chính mình mà nhận lấy thân phận tôi đòi, đã trở nên giống như loài người, với cách thức bề ngoài như một người phàm. Người đã tự hạ mình mà vâng lời cho đến chết, và chết trên thập giá. Vì thế, Thiên Chúa đã tôn vinh Người, và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu, để khi nghe tên Giêsu, mọi loài trên trời dưới đất và trong địa ngục phải quỳ gối xuống, và mọi miệng lưỡi phải tuyên xưng Đức Giêsu Kitô là Chúa để Thiên Chúa Cha được vinh quang.

Đó là lời Chúa.

Câu Xướng Trước Phúc Âm:

Pl 2, 8-9

Chúa Kitô vì chúng ta, đã vâng lời cho đến chết, và chết trên thập giá.
Vì thế, Thiên Chúa đã tôn vinh Người, và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu.

Bài Thương Khó

Mc 15, 1-39

"Sự Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta".

C. Vừa tảng sáng, các thượng tế hội nghị với các kỳ lão, luật sĩ và toàn thể công nghị. Họ đã trói Chúa Giêsu và giải nạp Người cho Philatô. Philatô hỏi Người:

S. "Ông có phải là vua dân Do-thái không?"

C. Chúa Giêsu đáp:

J. "Ông nói đúng!"

C. Và các thầy thượng tế cáo Người nhiều điều. Philatô lại hỏi Người rằng:

S. "Ông không trả lời gì ư? Hãy coi họ tố cáo Ông biết bao nhiêu điều!"

C. Nhưng Chúa Giêsu không trả lời gì thêm, khiến Philatô ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ, quan có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Bấy giờ trong khám có tên Baraba bị giam cùng với những kẻ phiến loạn, vì chúng đã giết người trong cuộc khởi loạn. Dân chúng tiến lên Philatô xin ân xá theo như quan quen làm. Vậy Philatô hỏi:

S. "Các người có muốn ta phóng thích cho các người Vua dân Do-thái không?"

C. (Vì quan đã biết rõ do lòng ghen tương mà các thượng tế nộp Người). Nhưng dân xin quan phóng thích Baraba cho họ. Philatô bảo dân chúng rằng:

S. "Các người muốn Ta làm gì cho vua dân Do-thái?"

C. Nhưng chúng lại kêu lên:

S. "Đóng đinh nó đi!"

C. Philatô đáp lại:

S. "Người này đã làm gì nên tội?"

C. Song chúng càng la to hơn:

S. "Đóng đinh nó đi!"

C. Sau cùng Philatô muốn vừa lòng dân, liền tha Baraba và trao Chúa Giêsu cho chúng đánh đòn và đóng đinh vào thập giá. Quân lính điệu Người vào sân tiền đường và tập hợp cơ đội lại. Chúng mặc áo choàng đỏ cho Người, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người. Đoàn chào Người rằng:

S. "Tâu Vua dân Do-thái".

C. Rồi chúng lấy cây sậy đánh đầu Người, khắc nhổ vào Người và quỳ gối triều bái Người. Khi đã nhạo cười Người, chúng lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục lại cho Người và chúng điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. Chúng gặp một người qua đường, tên là Simon, quê ở Xyrênê, là thân phụ của Alexandrô và Rôphô vừa ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác đỡ thập giá cho Người. Chúng điệu Người đến nơi kia gọi là Golgotha, nghĩa là Núi Sọ. Chúng cho Người uống rượu pha mộc dục, nhưng Người không uống. Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi chúng chia nhau áo Người bằng cách bắt thăm xem ai được phần nào.

Vào lúc giờ thứ ba, chúng đã đóng đinh Người vào thập giá. Và có bản án ghi rằng: Vua dân Do Thái! Và cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên trộm cướp vào thập giá, một đứa bên hữu, một đứa bên tả Người. Như vậy là ứng nghiệm lời Thánh Kinh rằng: Người đã bị liệt vào số những kẻ gian ác. Những người qua đường sỉ nhục Người, lắc đầu và nói:

S. "Kìa! Kẻ phá đền thờ Thiên Chúa và xây lại trong ba ngày: hãy tự cứu mình xuống khỏi thập giá đi!"

C. Các thượng tế với các luật sĩ cũng nhạo báng Người và nói với nhau:

S. "Nó đã cứu được những kẻ khác mà không tự cứu mình! Bây giờ Đấng Kitô Vua Israel, hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta thấy mà tin nào!"

C. Cả những kẻ cùng chịu đóng đinh với Người cũng lảng nhục Người. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm toàn thể lãnh thổ. Và đến giờ thứ chín, Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng:

J. "Eloi, Eloi, lema sabachtani!"

C. Nghĩa là:

J. "Lạy Chúa con, lạy Chúa con, Tại sao Chúa bỏ con!"

C. Có mấy người đứng đó nghe thấy liền nói rằng:

S. "Kìa, nó gọi Elia!"

C. Bấy giờ có kẻ chạy đi nhúng miếng bông biển đầy dấm và cuốn vào cây sậy và đưa lên cho Người uống mà rằng:

S. "Hãy đợi xem Elia có đến đem nó xuống không?"

C. Nhưng Chúa Giêsu kêu một tiếng lớn và trút hơi thở.

(Quỳ gối thỉnh lặng thờ lạy trong giây lát)

Màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng trước mặt Người thấy Người kêu lên và trút hơi thở như thế, liền nói rằng:

S. "Đúng người này là Con Thiên Chúa!"